

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 26/7

30 հունիսի 2015 թ.

Քննարկվեց «Սևանի Ճանապարհների Շահագործման և Շինարարական» ՓԲԸ 03.06.2015 թ-ի թիվ 31 դիմում-բողոքը ՀՀ ՖՆ Սևանի ՏՀՏ 08.05.2015 թ-ին թիվ 5011074 ակտի դեմ:

«Սևանի Ճանապարհների Շահագործման և Շինարարական» ՓԲԸ բողոքում բերված փաստարկները.

Ստուգման ակտի 1-ին կետով շահութահարկի գծով արձանագրված պարտավորությունների մասով ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձանց կողմից սխալ է մեկնաբանվել և կիրառվել ՀՀ Կառավարության 19.12.2002թ. թիվ 2052-Ն որոշման դրույթները, ինչի արդյունքում սխալ է մեկնաբանվել և կիրառվել «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7-րդ հոդվածի 2-րդ կետի «ԺԵ» ենթակետը, 69-րդ հոդվածը, 47.1-րդ հոդվածը, «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 23-րդ և 27-րդ հոդվածները:

Վերոգրյալի արդյունքում «Սևանի Ճանապարհների Շահագործման և Շինարարական» ՓԲԸ-ին (այսուհետ նաև Ընկերություն) անհիմն կերպով շահութահարկի գծով լրացուցիչ գանձման ենթակա գումար է առաջադրվել 27.582.929 ՀՀ դրամի չափով:

Ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձանց կողմից խախտվել են նաև «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի պահանջները:

Ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձանց կողմից ըստ էության «կրեդիտորական պարտք» և «անհուսալի կրեդիտորական պարտք» հասկացությունները նույնացվել են, ինչի արդյունքում Ընկերության ունեցած կրեդիտորական պարտքերը դիտվել են որպես անհուսալի կրեդիտորական պարտքեր, դրանք դիտվել են որպես եկամուտներ և անհիմն կերպով Ընկերության նկատմամբ հաշվարկվել են շահութահարկի գծով լրացուցիչ գանձման ենթակա պարտավորություններ:

ՀՀ Կառավարության 19.12.2002թ. թիվ 2052-Ն որոշմամբ հաստատված Կարգի 2-րդ կետի համաձայն՝ Սույն կարգը տարածվում է շահութահարկ վճարող հանդիսացող կազմակերպությունների նկատմամբ (բացառությամբ բանկերի և ապահովագրական ընկերությունների, ինչպես նաև ջրօգտագործողների ընկերությունների կողմից ոռոգման ջրի մատակարարման դիմաց ֆիզիկական անձանց մասով առաջացած դեբիտորական պարտքերի) այլ անձանց հետ պայմանագրերից, աշխատանքային հարաբերությունները կարգավորող օրենսդրությունից, վնաս պատճառելու հետևանքով կամ օրենքով նախատեսված այլ հիմքերով առաջացած պարտավորությունների (այսուհետ՝ դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքեր) վրա»:

Նույն կարգի 4-րդ կետի համաձայն՝ Դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքը համարվում է կետանցված, եթե այն սույն կարգի 2-րդ կետում նշված հիմքերով սահմանված ժամկետում չի մարվել: Այն դեպքում, երբ դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքի մարման ժամկետը փոխադարձ համաձայնությամբ երկարաձգվում է, դեբիտորական կամ կրեդիտորական պարտքը համարվում է կետանցված նոր ժամկետում չմարվելու դեպքում:

Կարգի 21-րդ կետի համաձայն՝ Կրեդիտորական պարտքը կետանցված դառնալու 366-րդ օրվանից համարվում է անհուսալի՝ բացառությամբ ՀՀ կառավարության որոշմամբ սահմանված դեպքերի:

Կարգի 22-րդ կետի համաձայն՝ Սույն կարգի 21-րդ կետի համաձայն անհուսալի ճանաչված կրեդիտորական պարտքերը ենթակա են դուրսգրման անհուսալի դառնալու հաշվետու տարում: Դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքի գումարը հաշվի է առնվում կազմակերպության հաշվետու տարվա հարկվող շահույթը (վնասը) որոշելիս որպես եկամուտ:

Ստուգումն իրականացնելիս Սևանի ՏՀՏ աշխատակիցների կողմից հաշվի չի առնվել այն հանգամանքը, որ Ընկերությունը չէր կարող իր ունեցած կրեդիտորական պարտքերը դիտել որպես անհուսալի, քանի որ պարտատերերի հետ առկա են եղել փոխադարձ համաձայնություններ՝ պարտավորությունները ավելի ուշ ժամկետներում կատարելու համար: Այսինքն՝ Ընկերության ունեցած կրեդիտորական պարտքերը չէին կարող դիտվել որպես անհուսալի կրեդիտորական պարտքեր, քանի որ կրեդիտորական պարտքերի մեծ մասը կողմերի միջև ձեռք բերված համաձայնությունների համաձայն ստուգումն ընդգրկող ժամանակահատվածում կետանցված չի եղել, մի մասն էլ՝ կետանցված դառնալու 366-րդ օրը լրացած չի եղել:

Առավել քան անհասկանալի է ստուգման ակտի 8-րդ կետում Ընկերությանը վերագրված բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների գծով խախտումները:

Նախ և առաջ անհասկանալի է, թե կոնկրետ ինչն է հիմք հանդիսացել եզրահանգման համար, որ Ընկերությունը 2013 թ-ի 3-րդ, 4-րդ, 2014 թ-ի 2-րդ և 3-րդ եռամսյակների համար ներկայացված բնապահպանական և բնօգտագործման հաշվարկ-հաշվետվություններում բնապահպանական և բնօգտագործման վճարները պակաս է հաշվարկել:

Ակտում նշվել է, թե Ընկերության կողմից չի հաշվարկվել և վճարվել 2 տոկոս բիտումի իրացումից առաջացող բնօգտագործման վճարները: Եթե խոսքը գնում է այն բիտումի մասին, որն Ընկերությունը ձեռք է բերել մատակարար կազմակերպությունից, ապա այդ դեպքում անհասկանալի է, թե ինչի արդյունքում են եկել այն եզրահանգման, որ բնօգտագործման վճարը պետք է վճարվեր թե մատակարար կազմակերպության և թե գնորդ կազմակերպության կողմից:

Բացի այդ, ստուգման ակտի 8-րդ կետում, որպես իրավական նորմի խախտում նշվել է հետևյալը. «խախտվել է բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածի պահանջները»: Այնինչ՝ օրենքի 4-րդ հոդվածը սահմանում է բնապահպանական վճարի տեսակները:

Ինչ վերաբերում է ստուգման ակտի 17-րդ կետով արձանագրված խախտմանը, ապա գտնում են, որ ստուգման ակտի 17-րդ կետը նույնպես ենթակա է անվավեր ճանաչման, հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Ակտի 17-րդ կետում նշված է բառացիորեն հետևյալը. «Աստուգմամբ պարզվեց, որ ընկերությունը 2014 թ-ի մարտ, ապրիլ, մայիս և օգոստոս ամիսներին չի պահպանվել

«Դրամարկղային գործառնությունների մասին» ՀՀ օրենքի 6 հոդվածով սահմանված սահմանափակումները (ներառյալ հարկերը), համապատասխանաբար՝ 355.200 դրամ, 667110 դրամ (2 դեպք), 1918746 դրամ (6 դեպք) և 980130 դրամ (3 դեպք):

Համաձայն «Դրամարկղային գործառնությունների մասին» ՀՀ օրենքի 12 հոդվածի 1-ին կետի ենթակա է գանձման 2.000.000 դրամ տուգանք»:

Բացի այն, որ ստուգումն իրականացնող աշխատակիցները հաշվի չեն առել «Դրամարկղային գործառնությունների մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 3-րդ մասի պահանջները, այլ նաև նշված տուգանքի գումարը առաջադրել են նշված օրենքի 12-րդ և 14-րդ հոդվածների պահանջների խախտմամբ:

Նշված տուգանքի գումարը առաջադրվել է, թե ստուգման ակտով և թե Սևանի ՏՀՏ պետի 27.04.2015թ. որոշմամբ, այսինքն՝ մեկ անգամ արդեն իսկ 27.04.2015թ.-ին տուգանք առաջադրելուց հետո, 2-րդ անգամ նույն տուգանքի գումարը առաջադրվել է 08.05.2015թ. կազմված թիվ 5011074 ստուգման ակտով, ինչը նույնպես ՀՀ գործող օրենսդրության նորմերի կոպիտ խախտում է:

«Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 55-րդ հոդվածի 1-ին մասի «ա» կետի, 57-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 37-րդ հոդվածի 1-ին մասի, 43-րդ հոդվածի 1-ին մասի, «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի 9-րդ կետի, 10-րդ կետի դրույթների վերլուծությունից հետևում է, որ վարչական վարույթի ժամանակ փաստական հանգամանքների բազմակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ քննարկման ապահովումը վարչական մարմնի պարտականությունն է, ընդ որում, անձի համար ոչ բարենպաստ փաստական հանգամանքների առկայության դեպքում ապացուցման պարտականությունը վարչական վարույթի ընթացքում, ինչպես նաև ակտի հիմքում ընկած փաստական հանգամանքների ապացուցման բեռը տվյալ դեպքում կրում է վարչական մարմինը:

Ընկերությունը գտնում է, որ վիճարկվող ակտը հակասում է նաև «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդվածով, «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 11-րդ հոդվածով և 6-րդ հոդվածի երկրորդ մասով սահմանված նորմերին:

Ելնելով վերոգրյալից՝ ընկերությունը խնդրում է ՀՀ ՖՆ Սևանի ՏՀՏ 08.05.2015 թ-ի թիվ 5011074 ակտը չեղյալ համարել:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ֆինանսների նախարարի 17.11.2014 թ-ի թիվ 5011074 հանձնարարագրի համաձայն «Սևանի Ճանապարհների Շահագործման և Շինարարական» ՓԲԸ-ում իրականացվել է բյուջեի հետ փոխհարաբերությունների և հարկային մարմնի կողմից վերահսկվող ՀՀ օրենսդրության առանձին պահանջների կատարման ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ Սևանի ՏՀՏ 08.05.2015 թ-ին թիվ 5011074 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ):

Նիստի ընթացքում ընկերության ներկայացուցիչը նախ հայտարարեց, որ ավելացված արժեքի հարկի և դրամարկղային գործառնությունների մասին ՀՀ

օրենսդրության պահանջների պահպանման գծով Ակտով լրացուցիչ առաջադրված պարտավորությունների վերաբերյալ ընկերությունն առարկություններ չունի:

Շահութահարկի գծով լրացուցիչ առաջադրված պարտավորությունների վերաբերյալ նշվեց, որ ընկերության բողոքը վերաբերվում է դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքերի մասով շահութահարկի գծով լրացուցիչ առաջադրված պարտավորություններին:

Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ընկերության 2013 թ-ի համախառն եկամուտը կազմում է 347772832 դրամ, որից՝ ծառայությունների մատուցումից հասույթ՝ 283094608 դրամ, արտադրանքի իրացումից հասույթ՝ 397699 դրամ և դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտք՝ 60701225 դրամ: Համախառն եկամտից նվազեցումները կազմում են 290171996 դրամ, հարկվող շահույթ՝ 57600836 դրամ: Ընդ որում, վերը նշված 60701225 դրամ դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքերը, համաձայն կազմակերպության տնօրենի և գլխավոր հաշվապահի՝ դեբիտորական և կրեդիտորական պարտքերի մասին տրամադրված գրավոր տեղեկանքի, առաջացել են մասնավորապես՝ «Ռան-Օյլ» ՍՊԸ-ին 2012 թ-ի 4-րդ եռամսյակից 832336 դրամ, «Միկա Քորփորեյշն» ՍՊԸ-ին 2012 թ-ի 4-րդ եռամսյակից 40584530 դրամ, Ա/Ձ Ռիմիկ Գևորգյանին 2012 թ-ի 4-րդ եռամսյակից 1685900 դրամ, «Ժիրարմ» ՍՊԸ-ին 2012 թ-ից 8419684 դրամ, «Հայավտոճան» ՊՈԱԿ-ին 2012 թ-ից 1404086 դրամ, «Ճաննախագիծ ինստիտուտ» ՍՊԸ 2012 թ-ի նոյեմբեր ամսից 300834 դրամ, ֆիզիկական անձ Վարդան Մանուկյանին 2012 թ-ից 186000 դրամ, Ա/Ձ Ա.Սայադյանին 2012 թ-ի մայիս ամսից 89650 դրամ, ֆիզիկական անձ Ֆերոյան Արմանին 2012 թ-ի հուլիս ամսից 105525 դրամ, «Դոռզնակ» ՍՊԸ-ին 2012 թ-ի օգոստոս ամսից 273600 դրամ, «Գնդոյան Եղբայրներ» ՍՊԸ-ին 2012 թ-ից 2835000 դրամ, «ԱՅ ԹԻ ԱՅ» ՍՊԸ-ին 2012 թ-ից 3041980 դրամ, «Կարեն» ԱԿ-ԻՆ 2012 թ-ի նոյեմբեր ամսից 200000 դրամ և «Մերի և Հայկ» ԱԿ-ին 2012 թ-ից 742100 դրամ չվճարված պարտավորությունների արդյունքում:

Համաձայն ՀՀ կառավարության 19.12.2002թ. թիվ 2052-Ն որոշմամբ հաստատված «Կազմակերպությունների (բացառությամբ բանկերի և ապահովագրական ընկերությունների, ինչպես նաև ջրօգտագործողների ընկերությունների կողմից ոռոգման ջրի մատակարարման դիմաց ֆիզիկական անձանց մասով առաջացած դեբիտորական պարտքերի) դեբիտորական պարտքերի հնարավոր կորուստների պահուստի ձևավորման դեբիտորական ու կրեդիտորական պարտքերի անհուսալի ճանաչման և դուրսգրման կարգ»-ի 21-րդ կետի կրեդիտորական պարտքը կետանցված դառնալու 366-րդ օրվանից համարվում է անհուսալի: Իսկ նույն կարգի 22-րդ կետի համաձայն՝ անհուսալի ճանաչված կրեդիտորական պարտքերը ենթակա են դուրսգրման՝ անհուսալի դառնալու հաշվետու տարում: Դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքի գումարը հաշվի է առնվում կազմակերպության հաշվետու տարվա հարկվող շահույթը (վնասը) որոշելիս՝ որպես եկամուտ:

Քննարկվող դեպում ընկերության կողմից խախտվել են «Շահութահարկի մասին» ՀՀ օրենքի 7 հոդվածի 2-րդ կետի ժե) ենթակետի պահանջները, որի համաձայն եկամուտների թվին են դասվում, մասնավորապես՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության, իսկ բանկերի, վարկային կազմակերպությունների, ներդրումային ընկերությունների և ապահովագրական ընկերությունների դեպքում՝ Հայաստանի

Հանրապետության կառավարության լիազորած մարմնի և Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի համատեղ սահմանած կարգով դուրս գրված անհուսալի կրեդիտորական պարտքերի գումարները:

Ընկերության բողոքում բերված պնդումների վերաբերյալ, որ ստուգումն իրականացնելիս Սևանի ՏՀՏ աշխատակիցների կողմից հաշվի չի առնվել այն հանգամանքը, որ Ընկերությունը չէր կարող իր ունեցած կրեդիտորական պարտքերը դիտել որպես անհուսալի, քանի որ պարտատերերի հետ առկա են եղել փոխադարձ համաձայնություններ՝ պարտավորություններն ավելի ուշ ժամկետներում կատարելու համար, նշվեց հետևյալը:

Ընկերությունում ստուգումն իրականացրած պատճենատար անձը նշեց, որ ստուգման ընթացքում համապատասխան ապացույցներ, որոնք կհիմնավորեին Ակտում հիշատակված կրեդիտորական պարտքերի վճարման ժամկետները երկայաձգված լինելու հանգամանքը, չեն ներկայացվել: Ավելին, ստուգման ընթացքում, այն է՝ 19.12.2014 թ-ին, ընկերության գործադիր տնօրենը գրավոր հայտարարություն է տվել այն մասին, որ մատակարար կազմակերպությունների հետ առկա են մատակարարման պայմանագրերը և, որ այլ պայմանագրեր առկա չեն: Հայտարարությունում նշվել է նաև, որ հիմնադիրներ Զ.Պետրոսյանին և Գ.Մելքոնյանին 01.01.2013 թ-ի դրությամբ կազմակերպությունը պարք է համապատասխանաբար՝ 45525128.60 դրամ և 01.01.2014 թ-ի դրությամբ 53431563.60 դրամ: Հիմնադիրներ Զ.Պետրոսյանի և Գ.Մելքոնյանի հետ պայմանագրեր չեն կնքվել:

Վերոգրյալից հետևում է, որ բողոքում բերված պնդումները Ընկերության և պարտատերերի միջև պարտավորություններն ավելի ուշ ժամկետներում կատարելու փոխադարձ համաձայնությունների առկայության վերաբերյալ, հիմնավոր չեն:

Ավելին, Հանձնաժողովի անդամների ընկերության ներկայացուցչին ուղղված հարցին, թե կարող են արդյոք ներկայացվել այն ապացույցները, որոնք հիմնավորում են Ակտում հիշատակված կրեդիտորական պարտքերի մարման ժամկետները երկարաձգված լինելու հանգամանքը, հնչեց բացասական պատասխան:

Նշված հանգամանքը հիմք է հանդիսանում եզրահանգման համար, որ Ակտի 1-ին կետով անհուսալի կրեդիտորական պարտքերը սահմանված կարգով դուրս չգրելու համար շահութահարկի գծով լրացուցիչ պարտավորություններն առաջադրվել են ՀՀ օրենսդրությամբ սահմանված կարգով:

Ակտի 8-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ընկերության կողմից 2013 թ-ի 3-րդ, 4-րդ, 2014 թ-ի 2-րդ և 3-րդ եռամսյակների համար ներկայացված բնապահպանական և բնօգտագործման հաշվարկ-հաշվետվություններում պակաս է հաշվարկել ընդամենը 2.176.012 դրամ: Ընկերության կողմից չի հաշվարկվել և վճարվել 2 տոկոս բիզնեսի իրացումից առաջացող բնօգտագործման վճարները:

Խախտվել է «Բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների դրույքաչափերի մասին» ՀՀ օրենքի 4 հոդվածի և «Բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 10 հոդվածի 2-րդ կետի առաջին պարբերության պահանջները:

Հիմք ընդունելով «Բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 18 հոդվածի 6-րդ կետի և 18 հոդվածի 3-րդ կետի դրույթները բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների գծով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 5.474.727 դրամ:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել, որ քննարկվող դեպքում Ակտի 8-րդ կետով ընկերության կողմից բիզնեսի իրազույց առաջացող բնօգտագործման վճարները (2 տոկոս) չհաշվարկելու և չվճարվելու հանգամանքները դիտվել են որպես «Բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների դրույքաչափերի մասին» ՀՀ օրենքի 4 հոդվածի և «Բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 10 հոդվածի 2-րդ կետի առաջին պարբերության պահանջների խախտում:

«Բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների դրույքաչափերի մասին» ՀՀ օրենքի 4 հոդվածով սահմանված է «Շրջակա միջավայրին վնաս պատճառող ապրանքների դիմաց վճարի դրույքաչափերի» աղյուսակը: Մասնավորապես, նշված աղյուսակի համաձայն շրջակա միջավայրին վնաս պատճառող ապրանքների շարքին են դասվում՝ հանքային յուղերը, հում նավթ և հում նավթամթերքը, նավթ և նավթամթերքը, վառելիքաքսուքային նյութերը, մայթաձյուղը և ասֆալտը (բացառությամբ 2710 11 410, 2710 11 450, 2710 11 490 ծածկագրերով դասակարգվող բենզինի, 2710 19 930 ծածկագրով դասակարգվող էլեկտրական մեկուսիչ յուղերի և 2710 91 000, 2710 99 000 ծածկագրերով դասակարգվող օգտագործված նավթամթերքի):

Տվյալ դեպքում վերոգրյալ աղյուսակում որևէ խոսք սսված չէ բիտումը շրջակա միջավայրին վնաս պատճառող ապրանք հանդիսանալու և դրա դիմաց վճարի դրույքաչափ սահմանված լինելու վերաբերյալ:

Ստուգումն իրականացրած պաշտոնատար անձը նշեց, որ տվյալ դեպքում Ակտի 8-րդ կետով բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների գծով լրացուցիչ պարտավորությունները առաջադրվել են ոչ թե բիտումի, այլ ընկերության կողմից արտադրված ասֆալտի գծով:

Վերոգրյալի կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6 հոդվածի 2-րդ մասի 9-րդ կետի համաձայն՝ Ակտում նշվում են ստուգմամբ բացահայտված խախտումները, խախտումների նկարագրությունը, խախտման ժամկետը և այն իրավական նորմերը, որոնց պահանջները չեն կատարվել:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ քննարկվող դեպքում Ակտի 8-րդ կետը որով բնապահպանական և բնօգտագործման վճարների գծով առաջադրվել են լրացուցիչ պարտավորություններ, կազմվել է «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6 հոդվածի 2-րդ մասի 9-րդ կետով սահմանված դրույթների խախտմամբ, ինչը և հիմք է հանդիսանում ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի ա) կետի դրույթներով այն անվավեր ճանաչելու համար:

Չնայած ընկերության ներկայացուցչի հայտարարությանը, որ ընկերությունը դրամակազմի գործառնությունների մասին ՀՀ օրենսդրության պահանջների խախտման համար Ակտի 17-րդ կետով առաջադրված պարտավորությունների վերաբերյալ առարկություններ չունի, այնուհանդերձ Հանձնաժողովը հարկ է համարում անդրադառնալ նշված պարտավորությունների հիմնավորվածությանը:

Այսպես, Ակտի 17-րդ կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ընկերության կողմից 2014 թ-ի մարտ, ապրիլ, մայիս և օգոստոս ամիսներին չի պահպանվել «Դրամարկղային գործառնությունների մասին» ՀՀ օրենքի 6 հոդվածով սահմանված սահմանափակումները (ներառյալ հարկերը), համապատասխանաբար՝ 355200 դրամ,

667110 դրամ (2 դեպք), 1918746 դրամ (6 դեպք) և 980130 դրամ (3 դեպք): Արդյունքում հիմք ընդունելով «Դրամարկղային գործառնությունների մասին» ՀՀ օրենքի 12 հոդվածի 1-ին կետի դրույթները գանձման է առաջադրվել 2.000.000 դրամ տուգանք:

Քննարկման ընթացքում պարզվեց, որ վերոգրյալ տուգանքը հաշվարկելիս ստուգումն իրականացնող անձինք ղեկավարվել են «Դրամարկղային գործառնությունների մասին» ՀՀ օրենքի 12 հոդվածի 1-ին կետի մինչև 01.01.2013 թ-ը գործող խմբագրության դրույթներով, որի համաձայն. «Կանխիկ դրամով վճարումների կատարման և (կամ) ընդունման նկատմամբ սույն օրենքի 6-րդ հոդվածով սահմանված սահմանափակումները չպահպանելու դեպքում գանձվում է տուգանք՝ կանխիկ դրամով վճարումների կատարման և (կամ) ընդունման թույլատրված չափը գերազանցող գումարի (խախտման գումար) 5 տոկոսի չափով, բայց ոչ պակաս, քան սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հինգհարյուրապատիկը և ոչ ավելի, քան սահմանված նվազագույն աշխատավարձի երկուհազարապատիկը»:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ քննարկվող դեպքում պետք է կիրառվեր վերոգրյալ իրավանորմի՝ խախտումը կատարվելու ժամանակահատվածում գործող դրույթները, որի համաձայն. «Կանխիկ դրամով վճարումների կատարման և (կամ) ընդունման նկատմամբ սույն օրենքի 6-րդ հոդվածով սահմանված սահմանափակումները չպահպանելու դեպքում գանձվում է տուգանք՝ կանխիկ դրամով վճարումների կատարման և (կամ) ընդունման թույլատրված չափը գերազանցող գումարների (խախտման գումարների) հանրագումարի 5 տոկոսի չափով, բայց ոչ պակաս, քան սահմանված նվազագույն աշխատավարձի հինգհարյուրապատիկը և ոչ ավելի, քան սահմանված նվազագույն աշխատավարձի երկուհազարապատիկը»:

Վերոգրյալից հետևում է, որ Ակտի 17-րդ կետով առաջադրված պարտավորությունները ենթակա են վերահաշվարկման:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո ռ ո շ ու մ է՝

1. Չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ Սևանի ՏՀՏ 08.05.2015 թ-ին թիվ 5011074 ակտի 8-րդ կետը:

2. Ակտի 17-րդ կետով լրացուցիչ առաջադրված պարտավորությունները նվազեցնել 1.500.000 դրամի չափով:

3. Ակտի մնացած կետերը թողնել անփոփոխ:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ